Lietas arhīva Nr. K77-1834-22/36
ECLI:LV:RPT:2022:1205.11089076222.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2022. gada 5. decembrī

Rīgas pilsētas tiesa,
tiesnese Zane Aldiņa,
piedaloties Rīgas Austrumu prokuratūras prokurorei Lienei Balodei,
aizstāvei zvērinātai advokātei Ritai Oļhovai,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126. panta otrās daļas 7. punkta.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ tīši nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumus personai, ar kuru viņš ir bijis pastāvīgās intīmās attiecībās, šādos apstākļos.

2022. gada 28. jūnijā ap plkst. 23.00 /pers. B/ atbrauca uz /pers. C/, ar kuru viņš ir bijis pastāvīgās intīmās attiecībās, dzīvesvietu /adrese/, Rīgā. /pers. B/ savstarpējā konflikta laikā ar /pers. C/ ap plkst. 05.30, būdams dusmīgs un nepamatoti aizvainots, atrodoties alkohola ietekmē, piegāja pie viņas un izgrūda no gultas. Pēc kā dusmu vadīts ar plaukstu tīši izdarīja ne mazāk kā četras reizes sitienus pa viņas seju, galvu, kā arī ar kāju izdarīja pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotu skaitu sitienu pa ķermeni, bet ne mazāk kā divus pa labās puses ribām.

/pers. B/ pielietotās vardarbības rezultātā /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi: galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem; zemādas asinsizplūdumi uz rokām un labās kājas; krūšu kurvja sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem un labās puses astotās ribas lūzumu. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar tādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126. pantā otrajā daļā 7. punktā.

Motīvu daļa

[2] Iztiesāšanas laikā apsūdzētais savu vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126. panta otrās daļas 7. punkta atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, cietušās /pers. C/ pieteikto un uzturēto morālā kaitējuma kompensāciju 2000 *euro* apmērā atzina daļēji 1250 *euro* apmērā.

Noklausoties procesā iesaistīto personu viedokļus, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi, jo tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam celtajā apsūdzībā. Ievērojot apstākli, ka kaitējuma kompensācijas apmērs neietekmē noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, tiesa nolēma veikt pierādījumu pārbaudi daļā par pieteiktās morālā kaitējuma kompensācijas apmēru.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vaina pierādīta, līdz ar to apsūdzētais atzīstams par vainīgu un sodāms par Krimināllikuma 126. panta otrās daļas 7. punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

[3] Krimināllikuma 35. pantā noteikts, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[4] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas noteikumiem, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

[4.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta ceturto daļu /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 126. panta otrās daļas 7. punkta klasificējams kā smags noziegums, kas izdarīts pret personas veselību.

[4.1.1] No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta secināms, ka /pers. B/ savstarpējā konflikta laikā ar /pers. C/ tīši nodarīja viņai vidēji smagus miesas bojājumus.

[4.2] Pārbaudot apsūdzētā /pers. B/ personību raksturojošas ziņas, noskaidrots, ka viņš dzimis 1983. gada 9. decembrī. Dzīvesvieta /adrese/. Neprecējies, apgādībā divi nepilngadīgi bērni un māte. Nepabeigta vidējā izglītība. Pirms apcietinājuma strādāja algotu darbu SIA "/nosaukums/", ikmēneša ienākumi bija no 1000-2000 *euro*. No darba vietas pozitīvi raksturots *(lietas 112.lapa)*. Agrāk sodīts, sodāmība nav dzēsta *(lietas 47-50)*. Pēc apsūdzētā vārdiem hronisku slimību nav.

[4.3] Tiesa, nosakot apsūdzētajam /pers. B/ soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46. panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētajam /pers. B/ par Krimināllikuma 126. panta otrās daļas 7. punktā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam /pers. B/ ir jāsaņem sods, kas ir samērīgs ar izdarīto nodarījumu raksturu un kaitīgumu, kā arī tāds sods, kas sodīs apsūdzēto un aizsargās sabiedrisko drošību, lai sabiedrības locekļi neciestu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tādēļ brīvības atņemšanas sods, tiesas ieskatā, ir vienīgais soda veids, kā panākt to, lai apsūdzētais /pers. B/ pārvērtētu savu prettiesisko rīcību, pilnībā apzinātos tās kaitīgumu un turpmāk atturētos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Cits soda veids, tiesas ieskatā, ņemot vērā apsūdzētā personību, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, nespēs sasniegt soda mērķi, tāpēc par pamatotu un taisnīgu atzīstams /pers. B/ nosakāmais sods – brīvības atņemšana.

[5] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[5.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina un izdarīto nožēloja.

[5.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Pretēji aizstāvības viedoklim, ka nav konstatējama Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktā paredzētā atbildību pastiprinošā apstākļa esamība, jo apsūdzētajam /pers. B/ nav veikta attiecīga pārbaude alkohola ietekmes konstatācijai, tiesa norāda, ka atbilstoši judikatūrā nostiprinātajai atziņai par alkohola ietekmes pierādījumiem var būt jebkuras likumā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālā formā nostiprinātas ziņas par minēto faktu, tostarp liecinieku liecības un paša apsūdzētā vaļsirdīga atzīšanās (*Sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018. gada 19. septembra lēmumu lietā Nr.11331039917, SKK-477/2018*).

Ņemot vērā minēto un to, ka apsūdzētais /pers. B/ pats ir atzinis, ka noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis alkoholisko dzērienu ietekmē, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts alkohola ietekmē.

[5.3] Turklāt, nosakot apsūdzētajam /pers. B/ sodu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar procesa virzītāju, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un to, ka /pers. B/ ir izteicis publisku nožēlu par notikušo un atvainojies cietušajai /pers. C/.

Tiesa norāda, ka minētais nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas.

[5.4] Krimināllikuma 126. panta otrās daļas 7. punkta sankcija paredz – brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai sabiedrisko darbu, vai naudas sodu.

[5.5.] Ņemot vērā to, ka apsūdzētajam /pers. B/ ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un divi atbildību pastiprinoši apstākļi, tiesa, ņemot vērā soda noteikšanas vispārīgos principus, secina, ka apsūdzētajam /pers. B/ par izdarīto noziegumu ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, vienlaicīgi secinot, ka pārmērīgi liels brīvības atņemšanas termiņš apsūdzētajam /pers. B/ nav nosakāms un ir iespējams noteikt brīvības atņemšanas termiņu uz 1 (vienu) gadu.

[6] Tiesas sēdē prokurore lūdza apsūdzētajam /pers. B/ noteikt galīgo sodu saskaņā ar 51. panta pirmās daļas nosacījumiem.

[6.1] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2022. gada 17. janvāra lēmumu lietā Nr. 4.1-1/0024-22/20 *(lietas lapa 78.-79.)* ir nolemts:

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021. gada 22. septembra lēmuma un Rīgas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021. gada 18. februāra sprieduma, ievērojot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2021. gada 6. oktobra spriedumu, /pers. B/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – piespiedu darbu uz 390 (trīs simti deviņdesmit) stundām un probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu un 52. panta ceturto un piekto daļu /pers. B/ piespiedu darba soda termiņā ieskaitīt: aizturēšanu pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021. gada 22. septembra lēmuma – no 2021. gada 28. aprīļa līdz 2021. gada 30. aprīlim (divas dienas) un no 2021. gada 26. aprīļa plkst. 21.20 līdz 2021. gada 28. aprīļa plkst. 11.00 (divas dienas), kas atbilst 32 (trīsdesmit divām) piespiedu darba stundām; aizturēšanu un daļēji izciesto sodu pēc Rīgas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021. gada 18. februāra sprieduma, ievērojot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2021. gada 6. oktobra spriedumu – no 2019. gada 15. septembra līdz 2019. gada 17. septembrim (divas dienas) un 2021. gada 29. marta līdz 2021. gada 31. martam (trīs dienas), kas atbilst 40 (četrdesmit) piespiedu darba stundām. /pers. B/ papildsoda – probācijas uzraudzība – termiņā ieskaitīt daļēji izciesto sodu no 2021. gada 10. jūnija līdz 2022. gada 17. janvārim.

Lēmums stājies spēkā 2022. gada 8. februārī.

[6.1.3] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2022. gada 17. janvāra lēmumu lietā Nr. 4.1-1/0024-22/20 *(lietas lapa 81.-81.)* ir nolemts:

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu /pers. B/ sabiedriskā darba soda termiņā ieskaitīt izciesto soda daļu – 20 (divdesmit) sabiedriskā darba stundas pēc Rīgas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021. gada 18. februāra sprieduma, ievērojot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2021. gada 6. oktobra spriedumu.

Lēmums stājies spēkā 2022. gada 20. aprīlī.

[6.2] Lai pareizi noteiktu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu, spriedumā ir jākonstatē, kādu pamatsoda un papildsoda daļu persona nav izcietusi pēc iepriekšējā sprieduma, kā arī jāpārliecinās par šā panta 2.[1] daļā norādīto apstākļu esamību vai neesamību. *(skat. Tiesu prakse sodu noteikšanā par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem un pēc vairākiem spriedumiem, sodu saskaitīšanā un aizstāšanā (krimināllikuma 50., 51., 52.pants)., Augstākā tiesa, 2016., 36. lapa).*

[6.3] Ņemot vērā to, ka tiesai nav iesniegta informācija kāda pamatsoda un papildsoda daļu /pers. B/ ir izcietis pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2022. gada 17. janvāra lēmuma lietā Nr. 4.1-1/0024-22/20, turklāt, tāda informācija neatrodas arī krimināllietas materiālos, tiesa atzīst, ka /pers. B/ galīgais sods šīs lietas ietvaros nav nosakāms un jautājums par galīgā soda noteikšanu pēc nolēmumu kopības izlemjams Kriminālprocesa likuma 61. nodaļas noteiktajā kārtībā.

[7] Cietusī /pers. C/ lietā ir pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju 2000 *euro* apmērā, kuru tiesas sēdē uzturēja. Tomēr sniedzot liecību daļā par pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju, norādīja, ka 2000 *euro* vēlas saņemt papildus izmaksātajai valsts kompensācijai.

[7.1] Kriminālprocesa likuma 22. pantā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Kriminālprocesa likuma 22. pantā deklarētā pamatprincipa praktisku realizāciju regulē likuma 26.nodaļa.

[7.1.1] Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteiktā samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisku zaudējumu. Kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma [..]pamata.

[7.1.2] Saskaņā ar Civillikuma 1635. panta pirmajā daļā noteikto katras tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Panta otrajā daļā noteikts, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Savukārt, saskaņā ar minētā panta trešo daļu, ja šā panta otrajā daļā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību,

veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums ir jāpierāda.

[7.2] Morālā kaitējuma nodarīšana un pienākums atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu ir sekas personas prettiesiskām, tīšām darbībām, kā rezultātā ir apdraudēta cietušā drošība, veselība un citas vērtības.

[7.3] Ņemot vērā, ka apsūdzētais /pers. B/ tiek atzīts par vainīgu tīšu vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanā, apsūdzētajam ir pienākums atlīdzināt cietušajai /pers. C/ nodarīto morālo kaitējumu.

[7.3.1] Nosakot kaitējuma apmēru, tiesa ņem vērā Kriminālprocesa likuma 352. pantā noteiktos kompensācijas apmēra noteikšanas kritērijus - noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskas traumas, kā arī kaitējuma nodarītāja mantisko stāvokli, ievērojot saprātīgumu un taisnīgumu.

[7.3.2] Morālais kaitējums nav izsakāms mantiskajās vērtībās un to nevar atlīdzināt kā zaudējumu. Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes. Nosakot kaitējuma kompensāciju ir jāievēro samērīguma princips; kompensācijai ir jāpilda taisnīguma, prevencijas un samierināšanas funkcija; jāsniedz apmierinājums cietušajai personai; kompensācija neaizstāj cietušā mantai un veselībai nodarīto kaitējumu; jāattur vainojamā persona no līdzīga aizskāruma izdarīšanas nākotnē; jāņem vērā judikatūra citās lietās, salīdzināmos apstākļos.

[7.4] Tiesa uzskata, ka, nosakot kaitējuma kompensācijas apmēru, ir jāņem vērā arī vainīgās personas subjektīvā attieksme pret nodarījumu, izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagums un vainas forma.

[7.4.1] Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējas kā smags noziegums. Savukārt, vērtējot apsūdzētā /pers. B/ attieksmi pret savu rīcību, tiesa konstatē, ka apsūdzētais izteica publisku nožēlu par notikušo, atvainojās cietušajai /pers. C/ un savu vainu atzina pilnībā.

[7.5] Analizējot cietušās /pers. C/ fizisko un morālo ciešanu pakāpi, tiesa ņem vērā ciešanu pakāpi saistībā ar cietušās individuālajām īpatnībām, kā arī ņem vērā morālo un fizisko ciešanu raksturu.

[7.5.1] Ar fiziskām ciešanām jāsaprot fiziskas sāpes, bet ar morālajām ciešanām - bailes, pazemojums, stress un citas negatīvas emocijas.

[7.5.2] Cietusī /pers. C/ tiesas sēdē paskaidroja, ka pēc notikušā ir izjutusi bailes un fiziskas ciešanas, emocionāli jutās slikti, bija domas par pašnāvību. Vēljoprojām trīc rokas, bet pie ārsta nav vērsusies, jo māsa kā mediķe ir devusi medikamentus. Notikušā dēļ nav varējusi sākt strādāt un arī šobrīd nestrādā.

[7.5.3] Tiesa uzskata, ka cietušās /pers. C/ fiziskās sāpes ir pierādītas ar eksperta atzinumu, kurā norādīts, ka cietušajai konstatēti vidēji smagi miesas bojājumi. Minētais apstiprina faktu, ka cietusī ir izcietusi fiziskas sāpes *(skat. lietas 24.-25.lapa)*.

[7.6] Analizējot cietušās /pers. C/ morālo ciešanu pakāpi, tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais /pers. B/ ar noziedzīgo nodarījumu radīja cietušajai morālu pārdzīvojumu - bailes, stresu, pazemojumu un emocionālus pārdzīvojumus.

[7.7] Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais /pers. B/ ir darbspējīgā vecumā tādēļ viņa iespējas darba tirgū nav ierobežotas. Pierādījumi par citiem sevišķiem apstākļiem, kuri būtu jāņem vērā, vērtējot apsūdzētā mantisko stāvokli, tiesai netika iesniegti. Tomēr tiesai jāievēro, ka apsūdzētā mantiskais stāvoklis ir fakultatīvs kritērijs, kurš nav jāņem par pamatu nosakot atlīdzības apmēru, taču tiesai pret to ir jābūt iecietīgai.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka ar lielas kompensācijas piespriešanu nav pieļaujama vienas personas mantas palielināšanās uz otras personas rēķina un morālā kaitējuma apmērs nevar kalpot kā sods apsūdzētajam par nodarīto, turklāt jāņem vērā, ka morālā kaitējuma kompensācija ir tikai viens no kompensācijas veidiem un neaizstāj cietušā mantai un veselībai nodarīto kaitējumu *(skat. Senāta 2021. gada 12. februāra lēmumu lietā Nr. 11261094816, SKK-73/2021)*.

[7.8] Tiesa, izvērtējot minēto kopumā, nonāk pie pārliecības, ka cietušās /pers. C/ morālā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms 2000 *euro* apmērā.

[7.9] Ievērojot Kriminālprocesa likuma 26. nodaļā noteiktās prasības, kā arī Kriminālprocesa likuma 15. pantā nostiprināto kriminālprocesa principu – tiesības uz taisnīgu tiesu, tiesai, nosakot cietušās labā piedzenamo kompensācijas apmēru ir jāņem vērā no valsts saņemtā kompensācija, un jāsamazina no apsūdzētā piedzenamā kaitējuma kompensācija atbilstoši saņemtajai valsts kompensācijai *(skat. Senāta 2020. gada 12. februāra lēmumu lietā Nr. 11096292617, SKK-200/2020)*

[7.9.1] No lietas materiāliem ir redzams, ka Juridiskās palīdzības administrācija 2022. gada 15. septembrī ir pieņēmusi lēmumu Nr. 6-2.202/1226 *(lietas 118.-119. lapa)*, ar kuru nolemts izmaksāt /pers. C/ kā cietušajai krimināllietā valsts kompensāciju 1250 *euro* apmērā, kura izmaksāta 2021. gada 31. jūlijā *(lietas 121. lapa)*.

[7.10] Ņemot vērā minēto, no apsūdzētā /pers. B/ piedzenamā morālā kaitējuma kompensācija cietušās /pers. C/ labā ir samazināma atbilstoši valsts izmaksātajai kompensācijai cietušajai, tādejādi tiesa atzīst, ka no apsūdzētā /pers. B/ cietušās /pers. C/ labā ir piedzenama morālā kaitējuma kompensācija 750 *euro* apmērā.

Tiesa uzskata, ka šāds morālā kaitējuma kompensācijas apmērs ir samērīgs, savukārt, ja cietusī /pers. C/ uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss viņai radītais kaitējums, viņai ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Nosakot atlīdzības apmēru, jāņem vērā kriminālprocesā saņemtā kompensācija. Pieprasot atlīdzību civiltiesiskā kārtībā, cietušais ir atbrīvots no valsts nodevas.

[7.11] Saskaņā ar likumu "Par valsts kompensāciju cietušajiem" 4. panta pirmās daļas 4. punktu Juridiskās palīdzības administrācija nodrošina cietušajam izmaksātās valsts kompensācijas summas piedziņu no noziedzīga nodarījuma izdarītāja.

Turklāt saskaņā ar likumu "Par valsts kompensāciju cietušajiem" 19. panta pirmās daļas 2. punktu Juridiskās palīdzības administrācijai ir tiesības bez īpaša tiesas nolēmuma stāties cietušā (piedzinēja) vietā, lai atgūtu izmaksāto valsts kompensācijas summu.

Ņemot vērā minēto tiesa secina, ka no apsūdzētā /pers. B/ par labu valstij ir piedzenama valsts izmaksātā kompensācija cietušajai /pers. C/ 1250 *euro* (viens tūkstotis divi simti piecdesmit *euro*) apmērā.

[7.12] Morālā kaitējuma kompensācijas, tai skaitā valsts izmaksātās kompensācijas atlīdzināšanai nosakāms 30 (trīsdesmit) dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu maksājumu veikšanas faktu apliecinošus dokumentus iesniegt tiesā.

[8] /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – ir atstājams negrozīts.

[9] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu pirmo daļu un 135. pantu tiesa atzīst, ka 1 (viens) DVD-R disks ar audio ierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, ir atzīstams par dokumentu, tādēļ tas pēc tiesas sprieduma stāšanās spēkā kā rakstveida pierādījums ir glabājams pie krimināllietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 520., 530. pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126. panta otrās daļas 7. punktā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīt /pers. B/ aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2022. gada 5. jūlija līdz 2022. gada 5. decembrim.

/pers. B/, personas kods /personas kods/, piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – atstāt negrozītu.

Brīvības atņemšanas sodu skaitīt no 2022. gada 5. decembra.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, morālā kaitējuma kompensāciju 750 *euro* (septiņi simti piecdesmit *euro*) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā Juridiskās palīdzības administrācijas /pers. C/ izmaksāto valsts kompensāciju 1250 (viens tūkstotis divi simti piecdesmit *euro*) apmērā, kas iemaksājama: Valsts kase, NMR90000050138, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300, maksājuma mērķis – valsts kompensācijas summas samaksa krimināllietā Nr. 11089076222.

Noteikt /pers.B/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par kaitējuma kompensācijas, tai skaitā valsts izmaksātās kompensācijas atlīdzināšanai – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu maksājumu veikšanas faktu apliecinošus dokumentus iesniegt Rīgas pilsētas tiesā.

Lietisko pierādījumu: 1 (vienu) DVD-R disku ar audio ierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc tiesas sprieduma stāšanās spēkā kā rakstveida pierādījumu turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Procesa dalībnieki 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums - 2023. gada 2. janvāris.

Tiesnese Zane Aldiņa